

man tidligere havde i Ministerialbygningen, vilde indlægge Centralvarme, vilde den Fare for Ildebrand, som forårsages af Soldaterne, være saa ringe, at den intet har at betyde. Det samme kan man sandelig ikke gøre for de private Familier, der kommer til at bo der og nødvendigvis maa bo der, selv om man fjerner Soldaterne. Der kunde være adskillige andre Ting at omtale, og jeg kunde komme langt dybere ind paa disse Forhold, men jeg skal ikke paa dette Tidspunkt falde for Fristelsen i saa Henseende, jeg har kun villet henlede Opmærksomheden paa Forholdene, og jeg haaber, at man fra vedkommende Ministers Side vil tage Sagen op til meget alvorlig Overvejelse. Maaske kan vi, naar Resultatet af Overvejelserne foreligger, og maaske ogsaa i den Tid, som medgaar til Overvejelserne, komme nærmere ind paa disse Enkeltheder, som der i øvrigt kunde være Anledning til at omtale. For mig staar det saaledes, at man for at undgaa Ødelæggelsen af denne gamle Bygning hurtigst muligt bør undersøge, hvad der kan gøres for at forhindre Brandfaren, som sikkert er den væsentligste Fare, der kan blive Tale om; det er kun det, jeg har villet slaa til Lyd for i Aften. Vi kan ikke være tjente med at løbe den Risiko, at Kronborg, fordi vi trækker Tiden ud og lader 5 være lige, en skønne Dag ligger i Ruiner; det vilde være umuligt at faa Bygningen erstattet. Skulde de Udtalelser, jeg her har fremsat, vinde Tilslutning, vilde det glæde mig; det vilde glæde mig i ganske overordentlig Grad, om den Perle af en Bygning, vi der ejer, kan blive bevaret, og der bør fra Samfundets Side gøres, hvad der er menneskelig muligt, for at bevare den.

Der er dernæst et lille Jernbanespørgsmaal, jeg gerne vilde sige et Par Ord om. Jeg skal ikke komme ind paa de store Planer, som har været fremme i saa Henseende, derom hører vi vel nok fra Ministeren ved en senere Lejlighed; hvad jeg har at sige, drejer sig om mere lokale Spørgsmaal. Jeg vil rette en Tak til den højtærede Minister, fordi man nu er begyndt for Alvor at tage fat paa Anlægget af to Baner, nemlig den midtsjællandske Bane og Skive—Skern-Banen. Det er ganske vist kun en Begyndelse begge Steder, men der er for mig noget tilfredsstillende i, at man har taget begge disse Spørgsmaal op og vil løse dem samtidig. Jeg tror, at de er lige berettigede, og at man uden at faa for meget at bestille ved Statsbaneanlægene kan tage saadant et Par Baner op til Udførelse samtidig. Jeg vil saa kun udtale

Haabet om, at det, naar det nu lykkes, forhaabentlig inden ret længe, at faa paa-begyndt Arbejdet paa Strækningen Næstved—Ringsted, som jeg indrømmer maa komme først, ikke maa vare alt for længe, inden vi ser Fortsættelsen af begge Baner, for den enes Vedkommende op til Skive og for den andens Vedkommende op gennem Midtsjælland til Hillerød.

Jeg skal saa omtale et mere lokalt Spørgsmaal vedrørende Jernbaneforholdene i den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere. Det er Spørgsmaalet om Gods-trafikken paa Espergærde Holdeplads. Jeg antager, at det Forhold vil dreje sig i Lave, og at den Godstrafik, som man nu gennem en lang Aarrække har ønsket, og som sandsynligvis vil vise sig at være til Held for Egnen deroppe, nu vil blive gennemført. Men der er et Spørgsmaal til, som, uagtet jeg maa erkende, at det maaske i noget højere Grad kommer ind under det store samlede Jernbanespørgsmaal, dog maaske alligevel burde tages op til Overvejelse samtidig med Spørgsmaalet om Udvidelsen af Espergærde Station, nemlig Spørgsmaalet om Dobbeltsporet paa Strækningen Rungsted—Snekkersten. Det er en meget stor Fejl, at man ikke i sin Tid førte dette Dobbeltspor helt igennem. En overordentlig stor Mængde af de Klager, der nu kommer over Togforsinkelserne, stammer vel dels og ikke mindst fra Ulandet til begge Sider, men i nogen Grad skyldes de den Omstændighed, at man paa dette korte Stykke, Snekkersten—Rungsted, kun har en enkeltsporet Bane. Disse overordentlig store Forsinkelser betyder ikke mindst for den lokale Trafik, og de vilde kunne undgaaes, hvis man tog Spørgsmaalet op samtidig med, at man alligevel skal til at arbejde med Jernbanen ved Espergærde. Lad os derfor faa det Dobbeltspor lagt helt igennem, derved kan vi opnaa i ret betydelig Grad at indskrænke de store og undertiden timelange Togforsinkelser, som vi særlig i Sommer har haft deroppe. Jeg henstiller til den højtærede Minister at tage dette Forhold under Overvejelse, for saa vidt det ikke allerede har været overvejet, og at se med al mulig Velvillie derpaa. Med Hensyn til selve Spørgsmaalet om Godsstationen i Espergærde er jeg anmodet om at rette en Forespørgsel til den højtærede Minister. Man har krævet en bestemt Sum af Befolkningen deroppe som Tilskud til Anlægget af en Godsstation. Nu er Stillingen imidlertid den, at Beboerne deroppe ved et Par tidligere Lejligheder, hvor der er foretaget Udvidelser af denne Station,